

בית הכנסת "תפארת עבי"

רח' שינקין פינת בן גוריון, גבעתיים

ה'תשפ"ב

עלון מס. 211

דברי הרב שיעורו של הרב משה גבאי שליט"א, רב ביכנ"ס וראש הכולל - "מלכות שבתפארת"

ע"ש אלימלך ומלכה שוימר צ"ל
פרשת קדושים

זמן הדלקת נרות: 18:59

צאת השבת: 19:58

זמן ר"ת: 20:32

זמני תפילות בביה"כ

שחרית בחול: 07:30 (חודו)

מנחה גדולה: 13:15

מנחה ב- 19:00 ואחר כך ערבית

שחרית בשבת: 08:00

שיעורי תורה:

א-ה' 09:00 - 08:10: גמרא

מסכת גיטין

שבת 17:20: גמרא ופירוש אגרות

מסכת בבא מציעא

יום ב' 20:00:

שיעור ב- "זרע שמשון"

א-ה שיעור דרך היומי אחרי ערבית.

א-ה בין 20:00 ל- 22:00

לימודי יחדות בכל נושא

"מחזירים עטרה ליושנה..."

בשעה טובה חזרנו בכוחות חדשים

לשיעור פרשת השבוע ואקטואליה

כל יום חמישי בשעה 20:00

ע"י הרב משה גבאי

את שיעורי הרב ניתן לראות ביוטיוב...

וכן לשמוע בחיזו ל- 3030 שלוחה 5

ואחייב I ואחייב 18

סיפורי צדיקים:

הגאון רבי משה פינשטיין צ"ל שימש רבה של אחת מערי רוסיה. ביום אחד בהיר, נלקחה ממנו דירתו ונאלץ יחד עם שלושת ילדיו להתגורר בביתו של שמש בית הכנסת. אך עם כל זאת ובמסירות, הצליח הרב להחזיק מאות משפחות להם דאג למקווה כשר במסווה של בריכה. שיעורי תורה נערכו במרתפים ובריכות בסתר. הרב ידע בסתר לבו שפעולות אלה יכולות לעלות לו בחייו, אך לא נרתע מזה.

יום אחד בהפתעה גמורה הודיע הרב שהוא מסיים את שליחותו בעיר שכל כך מסר נפשו עליה. ניסו מאוד לשכנעו לבטל את דבריו, אולם לא הסכים! אמר להם הרב, "אתם יודעים שקשיים וסכנות לא מדברים אלי. הוכחתי כן במשך שנים. אלא שבני היקרים גדלו ועלי לדאוג לחינוכם. עלי מוטל לחנכם כבני תורה וכאן, במקום זה, לא אוכל להגיע ליעד הנכסף! וכך עבר לארצות הברית, והאיר שם ליהדות ולכל העולם כולו לדורות.

יש סיפורים הנראים רחוקים משלנו, אבל שנדע איך נראה יהודי קדוש. ב"ליקוט שמעוני" פרשת ויחי מובא המעשה ברבי מתיא בן חרש, שהקב"ה אמר לשטן שרבי מתיא צדיק גמור, וקיבל רשות לנסות להכשילו ולבלד שלא יפגע בו. הלך נדמה לו כאשה, סילק רבי מתיא את עיניו. בא לו לצד שנתן עיניו כדי להכשילו בכל זאת. עד שלקח רבי מתיא ברזל חימם אותו באש וסימא את עיני עצמו. ונשלח משמים המלאך רפאל לרפאותו, ולא הסכים להרפא עד שהובטח לו ששוב השטן לא יוכל לו.

אבל זה היה מעשה עם אנשים שאי אפשר אפילו להרהר על גדול מעלתם. אבל גם בזמננו היה מעשה בבעל מנגן אומן גדול, אלא שלמרב הצער הוא היה עיוור, וזה לא הפריע לו לנגן ברמה מאוד גבוהה. קודם מותו כינס את כל משפחתו, ואז הסיר משקפיו והראה לכולם שהוא באמת כן רואה. סיפר, שקיבל על עצמו כל יומו לחבוש משקפים אטומות ולחיות כעיוור משום שפרנסתו הייתה לנגן, ועומד הוא בפני ציבור ופחד על שמירת עיניו מראיית דברים אסורים שיש פעמים באירועים, והחליט להשתדל להיות כמה שיותר קדוש...

אנחנו התחלנו כעת את ימי ספירת העומר. מעניין שלא מצאנו עוד מצווה כזו שיש לה עניין ברציפות, שאם חיסרנו זה פגם ולא ניתן להמשיך כבתחילה. רק במצווה זו של ספירת העומר ישנה הקפדה בנראה כזו, של "תמימות" בלי לחסר, ומדוע?

ניתן לברר על פי מה שכתב רבי יעקב אבוחצירא צ"ל ב"שם האר"י הקדוש. כל 'המוחין' כולם באים לביל פסח בפעם אחת, ואחר כך חוזרים ומסתלקים. ואחר כך מליל שני ואילך עד סוף שבועה ושבועות בכל לילה חוזרים ונכנסים המוחין הראויים להכנס בכל לילה ולילה. והם נכנסים ע"י הברכה שמברכים וסופרים בכל לילה. ולכן יש להזהר לא לבטל הספירה שום לילה כי גורם בזה פגם גדול למעלה. ע"כ ניתן להבין יותר כעת את דברי האריז"ל, שכאשר נחסר יום אחד נעשה שיבוש בסדר האורות המקיפים את נפש האדם.

בפרט בימים אלה, שהתחלנו לספור את 'ספירת העומר' והם ימים קדושים עם הכנה לחג הגדול חג מתן תורה. עד כמה יש לנו להקפיד יותר על ענייני קדושה שהם המסלקים את השראת השכינה מתוכנו. והיא המכשירה אותו לקבלת התורה בטהרה. וודאי חייב לקבל על עצמו התחזקות של פרישות מדברים המטמטמים את טהרת מחשבתו, וכל חיזוק מקרב אותו לטהרה הנכספת.

לקראת ראש השנה, כולם מקפידים ומשתדלים לומר סליחות ולקום באשמורת, אפילו שההכנה לראש השנה היא שלושים ימי חודש אלול. ואילו לחג מתן תורה, ההכנה היא גדולה הרבה יותר, שהיא מ"ט ימים, היו אומר שיש כאן עבודה קשה יותר, כי זו עבודה שבאה לתקן גם את שורש המידות הרעות, וכמו שאמרנו עניין טהרת המחשבה של האדם.

נסיים בסיפור מעניין, יהודי אחד ניגש למרן הרב שטיינמן צ"ל ושאלה בפיו. הבן שלו הקטן חולה מאוד, ויש דרך אולי לרפא את הילד על ידי תרופה שהיא חזקה מאוד. אם ייקח את התרופה, יש סיכוי סביר שמחלה התרופה תרפא, אבל הוא כנראה ימות מחוזקה של התרופה. מה עליו לעשות?

פסק לו הרב צ"ל, שיקח את התרופה אבל יערבב עם התרופה חזק... לא הבין האיש מה לערב עם התרופה...? אמר לו הרב לערב עם התרופה הרבה פרקי תהילים... כך בכל דבר בחייו, תערב עם זה קדושה! אם תכניס קדושה בכל דבר שאתה עושה תוכל לשנות אפילו דברים שהם מעל הטבע.

שבת שלום

"דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו, כי קדוש אני ה' אלוהיכם".

מכירים את הסיפור על אשה שאמרה לבעלה שהיא זקוקה להוכחה שהוא באמת מעריך אותה... אמר לה, תבקשי מה שאת רוצה. אמרה לו, תביא לי אריה חי מהספארי... אמר לה, נו ברצינות תבקשי משהו הגיוני... אמרה לו, טוב נבדוק... "תפתח לי את הסיממה בטלפון שלך..." שאל אותה הבעל, "תגידי, האריה שרצית קודם הוא גדול או קטן...?"

כך זה, לפעמים על ידי הדרך הקשה חוזרים למקור... מתחילה התורה הקדושה בפרשה הזו וקובעת, "קדושים תהיו!" זו קביעת עובדה. נשמה יהודית חייבת בסוף להגיע אל תיקונה אל הקדושה. השאלה היא כמה גלגולים הנשמה תעבור עד אז בדרך! ככל שתלך בדרך ה' יותר, תקצר את ההליכים, וככל שתהא 'קשי עורף' יותר, תעבור עוד כמה ייסורים וגלגולים. אולם בסוף יהיה "קדושים תהיו", וכדאי שתזכור זאת. חבל שבסוף, שחלילה הבידיקות תחלנה קצת לזיגף או יהיו אילו כאבים פה ושם, אז תתחיל לברר מה בדיוק רוצה מי שברא אותך. כי אז כבר יהיה הרבה יותר קשה לשכנע שזה אמיתי, וכעת זה יכול להיות מבחירה ויותר לשם שמים.

מביא רש"י כאן, "דבר אל כל עדת בני ישראל, מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי התורה תלויים בה". והרמב"ן הוסיף, אחר שלמדנו בפרשיות הקודמות את כל דיני ה'בעלי חיים' מה מותר ומה אסור באכילה, כעת באה התורה הקדושה ללמדנו שגם אם מותר לא חייבים לאכל כל דבר!

קדושים תהיו, פרושים תהיו. צריך לדעת שאם אדם יאכל כל מה שמותר ויגיד 'לא כתוב שאסור...' וילך כל חייו על הגבול, בסוף דבריו קורא לו הרמב"ן ז"ל, הוא יכול להיות 'נבל ברשות התורה'.

סיפר הרב יעקב גלינסקי צ"ל, שישב פעם אצל הוסייפער צ"ל. נכנסה נכדתו ושאלה על מוטיק אם זה כשר או לא. חייר מרן הוסייפער ואמר לרב גלינסקי 'היום לא שואלים אם זה טוב למאכל, אלא רק אם זה כשר...'

התוס' בכתובות [קד]. מביאים דברי המדרש "עד שמתפלל אדם שיכנסו דברי תורה לפיו, יתפלל שלא יכנסו מעדנים לפיו..." וידועים גם דברי המקובלים, ליטוף גדול יחשב אדם המפסיק באמצע אכילתו ומשייר מהאוכל מעט.

מובא ב'תלמוד ירושלמי' למסכת תרומות [סוף פ"ח], על אדם שהיה מחויב מיתה וברח. בא לפני ר' שמעון בין לקיש, והוא מסרו כדון למלכות, מפחד שסכנה שלא ירגו המלכות את כולם. ומביא שם, שעקב כך פסק אליהו הנביא לפגוש בו. אמר לו אחר כך אליהו הנביא, אף שעשית כדון וכהלכה, מכל מקום זה לא 'משנת חסידים'. צריך לדעת, לגויים אין כאלה ציונים ואף לא 'לדתיים' שבהם, אבל אנחנו 'עם סגולה' ובשולחן ערוך בחלק החמישי, שבו יש דברים שהם יותר מותרות או אסור, אלא באים להפעיל את המצפון והרגש להיות קרוב יותר לה' יתברך.

ה'אור החיים' הקדוש מביא, מדוע דווקא כאן בפרשה זו פתחה התורה במילים "קדושים תהיו" ולא בפרשיות אחרות שנזכרו בהן מצוות? ומיישב, לפי שפרשה קודמת עסקה בעניין קרבת עריות, ופעמים הרבה אומר אדם במחשבתו כששומע על הלכות ייחוד או על כל מיני אזהרות של חכמים... "אני לזה לא אגיע", ודאי לא אעשה כאלו מעשים חמורים עם עריות חס וחלילה. אפשר קצת להסתכל פה ושם וליקרה כלום, שזה לא נגד התורה. באה ואומרת הפרשה, קדושים תהיו! כאן צריך ממש להזהר להיות קדוש בלי התחכמויות ולהוסיף משמרת על משמרת.

שאל את הרב ניתן לחתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

היאך מותר לקחת הלוואה מהבנקים הרי לכאורה זו הלוואה בריבית גמורה?
כל ההלוואות הנלקחות מהבנק הינן על פי היתר צ'סקא! שנה כאין הסכס שותפות ברווח והפסד עם הבנק. אולם הלוואה לצרכי סכירת מ'נוס או לפרנסת ביתו, יש להאמץ לכתחילה.

לספרדים שאינם אוכלים דגים עם חלב, מה הדין אם בשילו דג עם כלי שהיו בו שאריות חלב?
אף לפני ספרד שאינם אוכלים חלב עם סכנה, מ"מ אס כשר נתפש המאכל עם כלי שאינו נקי יש להתיר. ויש שהתירו דיצבד אפילו דג שהתפש עם חלב.

האם ילד קטן מברך על ספירת העומר אף שודאי שלא יספור ברציפות כל הימים?
מלואה לחנך את הקטן לספור את העומר בכרכה. ואפילו שד"ל חלק מהימים יכול לברך בכרכה. כיון שלפניו 15 מלואות ח'נוק להרצילו בכרכה 15.

לפעמים יש סיפורים, שהם שילוב מנצח של השגחה פרטית, התרגשות אין קץ, סגירת מעגל וגילוי שמימי מדהים. סיפורים כאלה מטלטלים את הלב, ומרגשים במיוחד כשהם משתלבים בין גווילי גיליון זה 'פניני פרשת השבוע'. כזה הוא הסיפור אותו קיבלנו מגיבורו, הבה"ח חיים מלין הי"ו, תלמיד ישיבת 'בית מדרש עליון' שבבני ברק, אשר שלח לנו אותו, והרי הוא לפניכם מכלי ראשון:

ובכן, הבחור היקר חיים, עבד במשך תקופה ארוכה על הוצאת חיבור תורני לאור עולם, בנושא האכילה בשוק. בספר מלוקטים מדברי ראשונים ואחרונים, גדולי ישראל ומחברים שונים, והוא מעוטר בהסכמות גדולי ישראל שליט"א. אלא מה חסר לספר? תקציב. הוצאות ההדפסה נאמדות בכ- 20,000 ש"ח, וכדי לכסותן - ניסה הבחור לגייס כסף. במשך חורף שלם שלח מכתבים, התקשר לאנשים, פגש נדיבים - ועדיין, כל שהצליח לגייס היה כ- 8,000 ש"ח בלבד.

ביום מן הימים יצא אביו של הבחור לארה"ב לגייס כסף לצרכים שונים, והציע לבנו ליטול עמו עותק מהספר - אולי יצליח לגייס כסף גם עבור הוצאתו לאור. ואכן, בבואו לארה"ב, קבע האב להיפגש עם אחד מקרובי משפחתו, יהודי עשיר ובעל עסקים חובקי עולם. אף שהבחור עצמו ניסה לפנות אליו כמה פעמים ולא נענה, החליט האב לנסות אף הוא את מזלו, מה גם שהוא מבקש להתרימו גם לצרכים אחרים.

ביום הפגישה, התקשר הבחור לאביו כמה פעמים, ובכל פעם עודכן כי האב עודו ממתין לפגישה המיוחלת, אולם העשיר טרם התפנה. השעות נוקפות, הערב בניו יורק יורד, העובדים עוזבים את המשרד, ואביו של הבחור מוסיף להתמתן בלובי, אולי יחוס העשיר וירחם. כשהשעה מתאחרת עוד, מנתח האב באוזני בנו כי הסיכויים הפוכים לקלושים, ולכן, הוא ממליץ לו ללכת לישון, כי כבר לא נראה שיהיו חדשות טובות היום. 'ואם יהיו' - הבטיח האב - 'אשאיר לך הודעה בתא הקולי...'

בדרכו לישון, חולף הבחור על פני ידידו, הבה"ח יחזקאל דרוטמן הי"ו, ובשיחה סתמית סיפר לו על הקורה עכשיו בארה"ב, כאשר בתום ציפייה גדולה - נראה כי אבדו הסיכויים. להפתעתו, החבר נבעת והגיב: 'וכי נראה לך שאם אין סיכוי בעיניך אזי באמת אין סיכוי? יש ויש! הסכת ושמע סיפור שאירע לאבי. בעצם, למה לך לשמוע, תקרא אותו. הוא פורסם בגיליון פסח של עלון 'פניני פרשת השבוע'...'

החבר מתחיל לחפש אחר גיליון הפסח החולף - מס' 227, בו פורסם הסיפור של אביו, שגייס כסף ליישבת בין הזמנים, ודווקא כשנראה היה כי אבדה כל תקווה - התחזק בביטחון בה' וראה ישועה פלאית. אלא שבדיוק אז נעלם העלון מעיניהם, ואילו בחור אחר שנכח בשיחה ציין כבדרך אגב, כי העלון מצוי בחדרו. חיים ממחר לחדרו של הלה, אולם לאכזבתו, הגיליון שנמצא אינו גיליון פסח - 227 שחיפש, אלא גיליון פרשת 'בהר' - 230.

למרות שהתאכזב, החל חיים לקרוא בגיליון האמור, ואז גילה כי גם בו, הפלא ופלא, מופיע סיפור מדהים על ראש ישיבה שיצא לחו"ל לגייס כסף, ורק כשהתחזק בביטחון אמיתי ומלא בה' - הצליח. באותו רגע, החליט גם הוא להתחזק בביטחון, להאמין שבורא עולם דואג לו, ובעזרת ה' הכסף בוא יבוא. גם כשההיגיון הזכירו שכנראה לאיש כבר לא יהיה זמן היום, וגם אם יהיה זמן - הרי בעבר לא נענה לבקשה זו, ואם יענה - כמה כבר ייתן... בקיצור, הסיכויים קלושים...

למרות זאת, עלה על יצועו רגוע ושלי, בטוח בה', מתחזק באמונה, נשען על אבא שבשמים שישלח לו את הכסף, משוכנע שעם שחר תמתין לו הודעה

בתא הקולי, ובה אביו יבשרו כי בידו מלאו הכסף הדרוש להדפסת הספר... ומה שהיה הכי מדהים - שזה בדיוק מה שקרה: בבוקר המתינה לו הודעה בה אביו מבשר שהתקבל לפגישה בכבוד וביקר, העשיר הקשיב לכל הבקשות בסבלנות, ונענה לכל הבקשות אחת לאחת - כולל לתת 3,000 דולר להדפסת הספר!!!

לא יאומן כי יוספר! אף שבעבר האיש לא נענה, למרות השעה המאוחרת, ועם כל הבקשות האחרות שאביו ביקש - העשיר פשוט נתן את הכסף! כאשר הבחור התחזק בביטחון בה', כאשר היה ברור לו שהכסף בדרך אליו, כאשר הצליח להירדם ברוגע מתוך אמונה בבורא עולם - אזי כשהיה בעיצומה של שינה עמוקה, 3,000 דולר הועברו למענו!

כאן המקום להודות לבה"ח חיים מלין הי"ו שחזק את כולנו בסיפור זה, המלמד אותנו שבעצם הכל תלוי בנו. לאבא שבשמים יש יכולות בלתי מוגבלות, בכל תחום שנעלה על הדעת. הוא יכול לתת בריאות, חכמה, נחת, עושר, שפע. בכוחו לחלץ כל אדם ממצוקה. להושיע כל מצב, לפתור כל בעיה...

כל מה שנדרש מאיתנו - הוא לבטוח בו, להישען עליו, להאמין בו באמונה תמימה. ככל שנחזק בתוכנו את ההבנה הזו, ככל שתובנה זו תחלחל לנפשנו, ככל שמחשבותינו. דיבורינו ומעשינו יהיו תואמים לביטחון מלא בה' - כך נזכה אכן לראות כי הוא מלווה אותנו יד ביד, 'זה השם קיינו לו, נגילה ונשמחה בישותו!'

ל"ג בעומר, שעת לפני הצהריים בחנות לביגוד חסידי במרכז הארץ. חנויות מסוג זה הומות אדם לפני החגים, ושקטות למדי בתקופה כמו המחצית הראשונה של חודש אייר. אולם השנה המצב חמור מתמיד, בעל החנות חישב ומצא כי בכל החודש האחרון בקושי נרשמו עסקאות בקופה, והיום - מהבוקר יבש לחלוטין, איש לא נכנס ולו לקנות כיפה או שלייקעס...

ההוצאות הקבועות משולמות כרגיל, אבל הקופה לא מכניסה מזומנים... הוא מחליט להתחזק בביטחון בה', המנהל את הכלכלה בעולם, מה זה בשבילו לסדר עסק קטן לביגוד חסידי?! - אלא שאז הולם קורנס בלבו, כשאחד הספקים מבקש תשלום על הזמנת ענק מלפני פסח, בדיוק עכשיו - כשהעסק כמעט מושבת. הוא הפך למוזאג, אבל מיד התעודד ושם מבטחו בה', התחזק באמונה וביטחון בבורא עולם שיכול לשנות ברגע את תזרים המזומנים...

הוא יושב בחוסר מעש, ורק מהרהר ומתחזק באמונה וביטחון, מקווה לישועה בזכות בעל ההילולא - רשב"י הקדוש. לפתע גדוד בחורים חסידיים, שהגיעו הנה מוויליאמסבורג הרחוקה, פושט על החנות. הם נחתו בארץ, מזוודותיהם אבדו, הם חסרי כל ביגוד. תוך שעה וחצי החבורה פשוט רוקנה את המדפים, גיצה כרטיס אשראי אחד - שיקבל את שלו מחברת הביטוח, ויצאה את החנות - מותירה תזרים מזומנים עליו למדי...

ולגיבור הסיפור שפרסם את סיפורו בגיליון 'השגחה פרטית', לא נותר אלא לומר כי הביטחון בה' הוכיח את עצמו, חולל את המהפך, מילא את הקופה.

הבה נאמץ את הדרך הזו, נתחזק בביטחון ובאמונה מול כל קושי. וככל שנעשה זאת ביתר שאת - כך נזכה לראות בעינינו כי זה עובד באמת!

[מתוך פניני פרשת השבוע]

פינת ההלכה

דיני ימי ספירת העומר:

- יענה 'ברוך הוא וברוך שמו' על ברכת הש"ץ ובזה יכין שלא יוצא ידי חובה בברכתו.
- לכתחילה ראוי לדקדק ולספור את העומר רק אחר צאת הכוכבים.
- יש נהגו לספור מיד אחרי קדיש תתקבל, ויש אחרי עלינו לשבח. מכל מקום ימשיך כמנהגו.
- אם מסופק שספר אמש יכול להמשיך לספור בברכה למחר.
- ספירת העומר אינה מועלת במחשבה אלא בדיבור, ולכתחילה יוציא דווקא בשפתיו.
- לא יאכל פת שיעור כביצה או מזונות קודם שספר העומר.
- אם ספר רק ימים ולא שבועות ולא זכר עד שעבר יום, ימשיך לספור בברכה.

זכות העלון:

- * לרפואת עדי גל בת חיים * לרפואת לאה בת שושנה
- * לדיווג הגון לאיילת חיה בת יפית * זיווג הגון לאמיתי בן לאה
- * להצלחת יעקב אריה בן אסתר ומשפחתו
- * לרפואה שלמה ליונה בת מרים * זיווג בקרוב לשלומי בן סועד
- * לרפואת והצלחת אליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה
- * עדי בת יונה-בריאות הגוף והנפש, שמחה ותשובה שלמה, שתקים בית נאמן

ולע"נ:

- * אמה בת אסתר * ר' יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
- * משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדרייה * ג'וליה בת טינה
- * יפה ויקטוריה בת טובה * יעקב בן גורג'יה
- * ר' אלימלך ב"ר יוסף-ג' אדר א' * אברהם בן אלגרה
- * מ' מלכה בת אשר זליג הלוי-נ' כ"ה אלול * שולמית בת שושנה
- * יהודה בן רג'ניה * יוסף אברהם בן שרה

